

РЕШЕНИЕ

№ 3070

гр. София, 09.05.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 14 състав, в публично заседание на 09.05.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Пламен Горелски

при участието на секретаря Александра Вълкова, като разгледа дело номер **4393** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. чл. 145 - 178 от Административнопроцесуалния кодекс, вр. чл. 46а, ал. 1 и ал. 2 от Закона за чужденците в Република България.

Делото е образувано на 30.04.2024 г., във връзка с постъпила жалба, вх. № 17108/30.04.2024 г. от адвокат С. М., като пълномощник на М. Х. Н. – гражданин на Л., против ЗАПОВЕД № 5304з-1458/18.04.2024 г., с която директорът на Дирекция „Миграция“ – МВР е настанил принудително чужденеца в СДВНЧ, на основание чл. 44, ал. 8, вр. ал. 6 от Закона за чужденците в РБ, считано от 19.04.2024 г., за срок до 6 месеца. С жалбата се твърди незаконосъобразност на заповедта, на основанията, по смисъла на чл. 146, т.т. 3, 4 АПК.

Жалбоподателят лично и с помощта на адвоката поддържа жалбата, като не ангажира доказателства, различни от тези, съставляващи административната преписка.

Ответникът, посредством упълномощен юрисконсулт оспорва жалбата и желае присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ – ГРАД, приема, че жалбата е процесуално допустима, но е неоснователна.

В административната преписка са налице данни за това, че: чужденецът е влязъл в РБ през м. 11.2023 г.; със Заповед № 326з-2309/11.11.2023 г. началникът на Група „Миграция“, при Областна дирекция на МВР – Я. наложил на чужденеца ПАМ „връщане до страната на произход“, с мотиви, че чужденецът е без документи, не може да удостовери влизане в страната по установения ред, не разполага със средства

за издръжка и с жилище; на 29.11.2023 г. чужденецът подал пред ДАМ молба за предоставяне на международна закрила; на 14.12.2023 г. подал друга молба, за оттегляне на първата, с която пожелал прекратяване на образуването административно производство; с Решение № 22459/21.12.2023 г. председателят на ДАБ е прекратил административното производство. Именно, за обезпечаване изпълнението на Заповед № 326з-2309/11.11.2023 г. е издадена процесната Заповед № 5304з-1458/18.04.2024 г. за принудително настаняване в СДВНЧ. С други думи настаняването на М. Х. Н. – гражданин на Л. в СДВНЧ е последица от наложена по отношение на него ПАМ, на основание чл. 44, ал. 6, изр. първо, вр. чл. 39а, ал. 1, т. 2 ЗЧРБ.

Хипотезите, очергани в ал. 6, изр. първо на чл. 44 ЗЧРБ, за принудително настаняване в СДВНЧ, в случай, че не е възможно ефективно прилагане на други достатъчни, но по-леки принудителни мерки, са идентични с тези по чл. 15, § 1 от Директива 2008/115/ЕО: когато е налице опасност от укриване, или когато засегнатият гражданин на трета страна избягва или възпрепятства подготовката на връщането или процеса по извеждането. Максимално допустимият срок за настаняване в СДВНЧ, съгласно чл. 44, ал. 8, изр. първо и изр. трето ЗЧРБ е осемнадесет месеца. С процесната заповед чужденецът е настанен за първи път, за срок „до 6 месеца“. Изложените по – горе, неопровергани от жалбоподателя факти и доказателствата, представени от страна на ответника установяват, че: чужденецът отказва да се завърне доброволно в страната на произход, а предвид обстоятелството, че не разполага с парични средства и с паспорт, както и че съществува опасност да се укрие, правилно е преценено, че не са на лице основанията по чл. 44, ал. 5, т. 1, т. 2 и т. 3 ЗЧРБ за налагане на обезпечителни мерки, тъй като не е изпълнено изискването на чл. 72, ал. 5 ППЗЧРБ за внасяне лично или чрез трето лице на парична гаранция. Същевременно не се твърди, на чужденеца да е осигурено жилище за пребиваване в РБ. Съдът приема също, че все още съществува разумна възможност да бъде организирано изпълнението на ПАМ „връщане до страната на произход“.

В заключение, оспорената Заповед № 5304з-1458/18.04.2024 г.: е издадена от материално компетентен административен орган; съответства изцяло на изискванията за форма (чл. 59, ал. 2 АПК, чл. 44, ал. 10 ЗЧРБ) и съдържа мотиви (чл. 59, ал. 1 АПК), които позволяват на Съда да осъществи ефективен контрол за нейната законосъобразност; съобразена е с коментираните по – горе материалноправни условия за принудителното настаняване на в СДВНЧ, при Дирекция „Миграция“ - МВР. Жалбата, като неоснователна подлежи на отхвърляне. Подателят на жалбата дължи да заплати на ответника претендираното юрисконсултско възнаграждение, което, на основание чл. 143, ал. 3 АПК, вр. чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ следва да бъде определено на 100 лева и за неприсъждането на което, не съществува правно основание.

Водим от горното и на основание чл. 46а, ал. 1 и ал. 2 ЗЧРБ, Административен съд София - град, 14^{-ти} състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ оспорването по жалбата, вх. № 17108/30.04.2024 г. от адвокат С. М., като пълномощник на М. Х. Н. – гражданин на Л., против ЗАПОВЕД № 5304з-1458/18.04.2024 г., с която директорът на Дирекция „Миграция“ – МВР е

настанил принудително чужденец в СДВНЧ, на основание чл. 44, ал. 8, вр. ал. 6 от Закона за чужденците в РБ, считано от 19.04.2024 г., за срок до 6 месеца.

ОСЪЖДА М. Х. Н. – гражданин на Л., [дата на раждане] да заплати на Дирекция „Миграция“ – МВР юрисконсултско възнаграждение, в размер на 100 лв. (сто лева).

Решението подлежи на касационно обжалване пред ВАС, в 14-дневен срок от съобщаването.

СЪДИЯ: